

N:o 82.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 19 Maj 1871.
— — — — — Andra Kammarén den 19 — — — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående vilkoren för tillverkning och försäljning af bränvin.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 5 samt Memorial N:is 7 och 15.)

S. A. K.

Med föranledande af vid Riksdagen förekomna framställningar, afseende ändring i de angående vilkoren för tillverkning samt försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker nu gällande författningar, har Riksdagen i dessa författningar beslutat åtskilliga förändringar i hufvudsakligt syfte att undanrödja några af de band, som ännu fjettra denna industri; hvarjemte äfven vidtagits sådana mindre ändringar, som för erhållande af mera följdriktighet i författningarnes olika delar ansetts erforderliga.

Sålunda har hvad angår vilkoren för tillverkning af bränvin, Riksdagen, som funnit den tillåtna tiden för dylik tillverknings bedrifvande i allmänhet böra bibehållas vid de dertill nu bestämda sju månader, från 1 Oktober till 1 Maj, ur författningen uteslutit alla stadganden angående den tillåtna bränningstidens indelning i terminer och med-

gifvit tillverkaren rätt att, efter erhållet tillståndsbevis för bedrifvande af bränvinsbränning, utöfva sin handtering under den längre eller kortare tid, han sjelf kan finna med sin fördel förenligt.

I afseende å tillverkningsbeloppet på dygn har Riksdagen fastställt detsamma till högst 1,200 kannor, i nära öfverensstämmelse med gällande förordnings föreskrift om en högsta tillverkning af 1,000 kannor med tillåten öfverbränning till en femtedel deraf; den lägsta tillverkningen åter har bestämts till 200 kannor och utgör sålunda en förminskning eller snarare en afrundning af nu stadgade minsta beloppet eller 240 kannor. På det likväl icke i följd af terminsindelningens borttagande tillverkningen vid något bränneri måtte kunna nedsjunka till en obetydlighet och statsverkets inkomst deraf blifva allt för ringa i förhållande till kontrollkostnaden, har derjemte stadgats, att minsta tillverkningen icke får vid något bränneri understiga 3,000 kannor, hvilket belopp motsvarar en bränningstid af 15 på hvarandra följande dygn med den minsta tillverkningen af i medeltal 200 kannor.

Då likväl kan inträffa, att bränningen vid något bränneri blifver genom olyckshändelse eller genom förbud mot bränvinsbränning under i allmänhet tillåten tid afbruten, innan det stadgade minsta beloppet af 3,000 kannor hunnit afverkas, har föreskrifvits, att den bestämda minsta tillverkningen skall beräknas efter det antal tillverkningsdygn, som förflutit från och med det, då tillverkningen enligt gjord anmälan skolat begynna, till det, hvarunder bränvinsbränningen blifvit af någon utaf förenämnda anledningar afbruten.

Det nu gällande förbudet mot bränvinstillverkning eller maskberedning dertill under tiden från klockan tio om aftonen näst före sön- eller helgedag till klockan tio om aftonen å sådan dag har bibehållits oförändradt, men derjemte och i hufvudsakligt syfte att förekomma hinder eller olägenheter för bränvinstillverkning af hvitbetor intagits ett stadgande, hvarigenom åt Eders Kongl. Maj:t lemnas att efter ansökning och, der sådant för särskilda tillverkningsmethoders begagnande pröfvas oundgängligen nödigt, från detta allmänna förbud i nåder meddela undantag.

I följd af Riksdagens beslut att all indelning af tillverkningstiden i terminer skall upphöra och tillverkare af bränvin, efter erhållet tillstånd till brännerirörelsens bedrifvande, i allmänhet ega full frihet att utan förutgången anmälan derom sjelf bestämma, icke mindre den tid, under hvilken han vill sin handtering utöfva, än äfven det belopp, han vill tillverka, hafva alla nu gällande stadganden angående anmälan om bränvinstillverkning för viss tid och för viss kvantitet blifvit ur författ-

ningen uteslutna; hvaremot i densamma intagits erforderliga föreskrifter angående dels skyldighet i vissa fall för tillverkare, som vill från anmäld bränvinstillverkning afstå eller tillverkningen utan anmälan afbryter, att ersätta belöpande kontrollkostnader, dels äfven huru förhållas skall, då tillverkaren vill före den allmänna bränningstidens slut med handteringen upphöra.

Då förbud mot bränvinstillverkning i sammanhang med pressjästberedning under annan tid, än som för bränvinstillverkning i allmänhet är tillåten, beröfvar pressjästfabrikerna hvarje möjlighet att under en icke obetydlig del af året tillgodogöra sig erhållen alkohol, har Riksdagen ansett detsamma böra upphävas och ersättas genom ett medgifvande för dylika fabriker att, efter erhållet tillstånd af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande samt med iakttagande af de vilkor, som dels äro i denna förordning stadgade, dels ock ytterligare kunna af Eders Kongl. Maj:t prövas erforderliga, få äfven under tiden från den 1 Maj till den 1 Oktober utöfva sin handtering mot erläggande af en särskild afgift af 25 öre per kanna bränvin af normalstyrka.

Förbudet att vid ättikeberedning eller annan fabrikation begagna bränvinsredskap under andra vilkor än som för bränvinstillverkning äro stadgade har ansetts dels öfverflödigt, dels äfven för industrien i allmänhet störande och följaktligen blifvit ur författningen uteslutet.

Nu stadgade tillverkningsavgift har Riksdagen förhöjt med 10 öre för hvarje kanna bränvin af normalstyrka, dels med anledning deraf att, genom upphäfvande af den nu gällande ovilkorliga skyldigheten till förskotts betalning af afgiften, staten måste till en början komma att lida en icke obetydande minskning i sina från bränvinsbeskattningen härflytande inkomster, dels äfven med afseende å det skatteafdrag för s. k. Schwindung, som blifvit tillverkaren medgifvet.

Då känt är, att bränvin kan utföras först efter undergången förädling eller rening, vid hvilken operation en icke obetydlig quantitet går förlorad, men nu gällande bestämmelser angående restitution af erlagda afgifter vid utförseln till utrikes ort af inom landet tillverkad bränvin medgifva sådan restitution endast för det bevisligen utförda kannetalet, har Riksdagen ansett denna lagstiftning böra så förändras, att den för det utförda bränvinet verkligen erlagda tillverkningsavgiften komme att till fullo återställas. Då likväl bestämmandet i sådant syfte af restitutionens tillbörliga belopp erfordrat en utredning, som endast genom Eders Kongl. Maj:t kunnat erhållas, har Riksdagen velat i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta för Riksdagen framlägga förslag till förordning angående restitution af erlagd tillverk-

ningsavgift vid utförsel till utrikes ort af svensk sprit, hvari restitutionens belopp vore bestämdt med nödig hänsyn till den minskning i bränvinets kvantitet, som uppkommer vid dess förädling till sprit.

För öfverträdelse af föreskrifterna angående såväl högsta och lägsta tillverkningsbeloppen på dygn som minsta tillverkningen i sin helhet har Riksdagen funnit lämpligt fastställa särskilda afgifter och bestämt desamma sålunda, att för hvarje kanna, hvarmed tillverkningen öfverstigit 1,200 kannor på dygn, skall såsom särskild tilläggsavgift betalas 25 öre samt att, der tillverkningen understigit antingen 200 kannor på dygn, eller den minsta tillåtna tillverkningen i sin helhet af 3,000 kannor, skall för skilnaden emellan det minsta tillåtna tillverkningsbeloppet och hvad verkligen blifvit tillverkadt erläggas en avgift af 25 öre för hvarje kanna.

Nu gällande stadganden angående tiden och sättet för tillverkningsavgiftens erläggande tillskynda tillverkarna både olägenheter och kostnader, utan att dock kunna anses vara för betryggande af statens rätt och säkerhet oundgängligen erforderliga. På grund deraf har Riksdagen, med upphäfvande af dessa stadganden, i författningen intagit åtskilliga föreskrifter, genom hvilka blifvit lemnadt åt tillverkarens fria val att antingen inbetala i förskott större eller mindre del af den bestämda bränvinsskatten och deremot få i mån af tillverkningens fortgång ur bränneriet uttaga och fritt förfoga öfver en motsvarande kvantitet bränvin, eller ock att upplägga det tillverkade bränvinet på nederlag uti af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande godkänt, i närheten af bränneriet beläget magasin eller nederlagsrum under offentlig kontroll och endast i mån af från nederlaget skeende uttag af bränvin erlägga den derfor belöpande avgift. Derjemte hafva för noggrant iakttagande af statsverkets rätt införts stadganden, ej endast att före uppläggning på nederlag bränvinet skall af kontrollören uppmätas och prövas samt i kontrollörens journal antecknas såväl antalet kärl, deras innehåll till kannetal och styrka, som äfven den påförda skattens belopp, hvilket belopp sedermera skall utgöras, ehvad bränvinet vid uttagningen finnes till oförminskad kvantitet och styrka kvarliggande eller ej; dervid dock ansetts billigt föreskrifva, att, om minskning i det upplagda bränvinets kannetal eller styrka uppkommit genom af egaren oförvållad olyckshändelse, må på Eders Kongl. Maj:ts pröfning bero att medgifva den lindring i afgiften, hvartill omständigheterna föranleda.

Då det måste anses för tillverkare af bränvin vara en icke oväsendtlig lättnad att äfven efter bränningens avslutande få behålla sin vara på nederlag vid bränneri, har Riksdagen, i enlighet derjemte med grundtanken i sitt författningsförslag, att beskattningen i allmänhet skall

utgöras först då bränvinet till förbrukning inom landet utlemnas, medgifvit sådan rätt intill den 1 Oktober eller det nya bränningsårets början, mot vilkor, dels att magasinet ställes under uppsigt af genom Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förordnad uppsyningsman, dels att af tillverkaren erlägges en nederlagsafgift, hvilken blifvit bestämd till 10 R:dr för hvarje helt tusental kannor och minst 30 R:dr.

För ordnande af nederlagsrätten vid bränneri har Riksdagen vidare i författningen intagit sådana föreskrifter angående sättet för uttagning af bränvin från nederlag och angående det minsta belopp, hvilket får å nederlag qvarligga m. m., som för ändamålet ansetts erforderliga; och har Riksdagen derjemte beslutat, att det å nederlaget liggande bränvin skall utgöra underpant för skattens behöriga erläggande, äfvensom att allt det vid bränvinstillverkningens upphörande derstädes qvarliggande bränvin skall vara till ett skatten minst motsvarande belopp mot eldfara försäkradt.

Nu gällande stadganden angående bränvins distillering och rening har Riksdagen hufvudsakligen bibehållit, endast med den förändring, att föreskrifter blifvit meddelade, hvarigenom dels rättigheten att i allmänhet begagna distilleringsredskap blifvit betryggad och dels de nu i gällande § 15 upptagna institutioner, äfvensom apothekare erhållit en till egna behof eller farmaceutiskt ändamål inskränkt rätt att äfven distillera sprit.

I afseende å föreskrifterna angående tillsyn vid bränvins tillverkning och distillering har Riksdagen, med ändring af gällande stadganden angående arfvoden för kontrollörer och vittne, fastställt desamma att utgå, för de förra med 4 R:dr om dagen vid tillsyn af ett bränneri, 6 R:dr om dagen vid tillsyn af två och 8 R:dr om dagen vid tillsyn af tre brännerier samt för vittne med 1 R:dr 50 öre om dagen; hvarjemte stadgats, att kontrollör skall njuta ersättning för reskostnader enligt gällande ordningsstadga för brännerierna.

De i gällande förordnings §§ 30 mom. 1 och 2 och 31 nu förekommande bestämmelser angående bränneris beskaffenhet och inrättning hafva ansetts finna lämpligare plats i ordningsstadgan och följaktligen blifvit ur Riksdagens författningsförslag uteslutna.

Då känt är, att bränvin särdeles under den första tiden efter tillverkningen undergår icke obetydlig förminskning, har Riksdagen ansett böra medgifvas, att från det vid uppmätningen erhållna och till normalstyrka reducerade kannetal bränvin må afdragas ett belopp af 3 procent, hvarefter återstoden må utgöra det kannetal, efter hvilket stadgade afgifter skola utgå.

I afseende å föreskrifterna angående författningens verkställighet har Riksdagen uteslutit gällande § 63, enär det fall, denna § förutsätter, icke gerna kan komma att inträffa, då tillsägelse om inställande af tillverkning i bränneri endast kan gifvas såsom följd af vid förutgången undersökning upptäckta felaktigheter; hvaremot sjelfva undersökningen, efter hvad erfarenheten visat, lätteligen låter sig verkställas, under det att bränneriet är i gång.

Då slutligen till Riksdagens kännedom kommit, att ett instrument för uppmätning af det tillverkade bränvinets kannetal och angifvande af dess styrka numera blifvit utfördt och äfven vid härstädes anställda försök lemnat tillfredsställande resultater och detta således i väsendtlig mån ersätter den öfriga kontrollredskapen, har det synts Riksdagen tvifvelaktigt, huruvida nu gällande åliggande för bränvinstillverkare att sådant instrument anskaffa och underhålla borde oförändradt kvarstå eller snarare inskränkas till skyldighet att besörja dess aptering å redskapen samt att för instrumentets begagnande erlagga en mot tillverkningstiden svarande afgift. Då vidare anskaffande och anbringande af dylika instrument, ehuru särdeles önskvärdt, såsom ledande ej blott till minskning i kontrollkostnaden utan äfven till fullkomlig likformighet i uppmätningen, ej lärer till nästa tillverkningsårs ingång kunna verkställas, har Riksdagen velat hos Eders Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga denna fråga i ompröfning och till nästa Riksdag inkomma med nådigt förslag i ämnet.

Hvad dernäst beträffar förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, har Riksdagen, efter pröfning af de i ämnet förekomna framställningar, endast i här nedan nämnda delar funnit densamma behöfva undergå förändring.

Den genom mom. 2 § 10 hvarje stad tilldelade rätt att till bolag öfverlåta all försäljning af bränvin så i minut som genom utskänkning har under närvarande förhållanden af åtskilliga stadskommuner i ej ringa mån begagnats såsom medel att till egen fördel monopolisera den mindre försäljningen af en ännu allmän förbrukningsvara; hvarjemte den stegring i bränvinets pris utöfver det skäligen, som af en sådan monopolisering på många ställen varit en följd; äfven utgjort en frestelse till oloflig bränvinshandel med derifrån oskiljaktiga oordningar inom icke allenast städerna utan äfven de dem omgifvande landtkommunerna.

Med anledning häraf har Riksdagen ansett denna rättighet böra inskränkas till endast all utskänkning och i anförda moment och § i följd deraf vidtagit de förändringar, som bilagda transsummerade författningsförslag utvisar.

Då sista momentet i § 24 föreskrifver, att afgift för utskänkning af bränvin på passagerarefartyg skall uppbäras i den stad eller kommun, hvarest rederiet har sitt hufvudsäte, men enligt § 23 tillstånd till utskänkningens bedrivande kan meddelas af Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i annat län än det, der rederiet har sitt hufvudsäte, hafva af sådan anledning emellan kommunerna i afseende å rätt till denna afgift uppstått förvecklingar, hvilka Riksdagen velat undanrödja genom ett nytt moment till § 23, af innehåll, att rättighet till utskänkning å passagerarefartyg skall sökas hos Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inom det län, der fartygets rederi har sitt hufvudsäte.

Då den passagerarefartyg jemlikt § 23 medgifna utskänkingsrätt medfört åtskilliga olägenheter och oordningar, har Riksdagen i sista momentet af § 26 intagit ett nytt stadgande, i syfte att äfven till de enligt § 23 meddelade rättigheter till utskänkning utsträcka Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes rätt, att, der dessa rättigheter visat sig föranleda störande oordningar, desamma inskränka eller indraga.

Allt detta får Riksdagen i underdånighet annåla, med anhållan, att Eders Kongl. Maj:t täcktes i nåder godkänna såväl bilagda förslag till förordning angående vilkoren för bränvins tillverkning som ock de i bifogade transsummerade förslag till författning angående försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker intagna ändringar och tillägg, samt låta utfärda författningar i dessa ämnen, att gälla till allmän efterrättelse.

Riksdagen framhårdar etc.

Stockholm den 19 Maj 1871.

FÖRSLAG

till

Förordning angående villkoren för tillverkning af bränvin.

Art. I.

Om rättighet till brännvins tillverkning och tiden för dess utöfning.

§ 1.

Bränvin må tillverkas af en hvar, som är behörig att idka fabriksrörelse eller ock eger eller innehar i mantal satt eller särskildt skattlagd jord; och må flere till brännvins tillverkning berättigade förena sig i bolag för bedrivande af sådan tillverkning.

Öfverståthållaren, underståthållaren, landshöfding, landssekreterare, landskamererare, kronofogde, länsman, lands- och stadsfiskal, polistjensteman, domare på landet, borgmästare eller annan magistratsperson i stad, ecklesiastik embets- eller tjensteman, kyrkobetjent, folkskolelärare, i tjenst varande läkare, brännerikontrollör eller tillsyningsman, så ock i allmänhet embets- eller tjeusteman, som till följd af sin befattning kan komma att deltaga i beslut om brännvins tillverkning eller kontroll derå, må dock icke befatta sig med dylik tillverkning.

A ecklesiastika, civila och militära boställen, så ock å annan Kronans jord, som ej med stadgad åborätt besittes, vare brännvins tillverkning förbjuden; dock varde den, som å den tid, Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 18 Januari 1855, angående villkoren för brännvins tillverkning, kungjordes, på grund af kontrakt med Kronan, vederbörande myndighet, korporation eller boställsinnehafvare, såsom brukare eller arrendator sådan jord innehade, för sin person bibehållen vid tillåtelsen att tillverka bränvin på sätt om jordinnehafvare stadgadt är, likväl icke i något fall längre än samma kontrakt gäller.

§ 2.

§ 2.

Den, som vill tillverka bränvin, utan att genom jords innehafvande vara dertill behörig, göre derom ansökning, om han å landet bor, hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i länet och, om han i stad är boende, hos Magistraten. Vid ansökningen fogas bevis, som hans behörighet styrker. Derest sökanden finnes vara till handteringens utöfning behörig, varde tillståndsbevis för honom utfärdadt.

Besvär i sådan fråga anföres öfver Magistrats beslut hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inom fjorton dagar och öfver Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes beslut i underdänighet hos Kongl. Maj:t i Dess Civil-departements expedition inom trettio dagar efter delfäendet af beslutet.

§ 3.

Bränvinstillverkning skall, så framt ej högst viktiga omständigheter föranleda dess inställande, vara tillåten från klockan 12 på dagen första helgfria dag i Oktober månad till första helgfria dag i Maj månad det derpå följande året vid samma timme.

Bränvinstillverkning må under ofvannämnda tidrymd utöfvas under huru lång tid som helst; och vare tillverkningen derunder begränsad emellan 200 och 1,200 kannor i medeltal för hvarje tillverkningsdygn, samt minsta tillverkningen vid något bränneri 3,000 kannor, allt af normalstyrka, hvarmed i denna författning förstås sådant bränvin, som innehåller 50 procent alkohol vid $+15^{\circ}$ å Celsii thermometer.

Med tillverkningsdygn förstås tiden från klockan Tolf på dagen den ena till samma timme å nästföljande helgfria dag.

Om bränneri eller deri begagnad redskap genom vådeld eller annan olyckshändelse väsendtligen skadas, eller ock Kongl. Maj:t pröfvar skäligt att bränvinsbränning under i allmänhet tillåten tid inställa, skall den här förut bestämda minsta tillverkning beräknas efter det antal tillverkningsdygn, som förflutit från och med det, då tillverkningen, enligt gjord annälau, skolat begynna, till det, hvarunder bränvinsbränningen af någon utaf dessa anledningar blifvit afbruten.

Bränvinstillverkning eller mäskeberedning dertill vare ej medgifven från klockan 10 om aftonen näst före sön- eller helgedag till klockan 10 om aftonen å sådan dag; dock att, om för särskilda tillverkningsmethoders begagnande undantag från denna bestämmelse skulle befinnas

oundgängligen nödigt, sådant undantag må kunna af Kongl. Maj:t på särskild ansökning medgifvas.

§ 4.

För bränvinstillverkning får begagnas redskap af hvilken storlek och beskaffenhet som helst, med de inskränkningar allenast, som för kontrollens handhavande äro eller varda föreskrifna.

§ 5.

Bränvinstillverkning skall minst 14 dagar före den, då tillverkningen är afsedd att begynna, hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skriftligen anmälas, samt dervid tillika uppgifvas så väl stället för tillverkningens bedrivande, som ock den dag, då den skall taga sin början. Vid anmälningsskriften fogas antingen tillståndsbevis, som i § 2 omförmäles, eller ock bevis att tillverkaren eger eller innehar särskildt skattlagd jord. Af bolag tillämnad tillverkning skall anmälas af någon bland bolagsmännen med uppgift på samtliga delegarne i bolaget. Finner Kongl. Maj:ts Befallningshafvande hinder för handteringens utöfvande icke möta, varde för tillverkaren tillståndsbevis utfärdadt.

Bränvinstillverkningen må ej begynna förr än sådant bevis blifvit för den vid bränneriet anställde kontrollören uppvisadt.

§ 6.

Vill den, som till bränvinstillverkning sig anmält, derifrån afstå, ege han hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande återkalla sin anmälan minst åtta dagar, innan tid för sådan tillverknings utöfvande inträddt; sker återkallelsen sednare, vare han skyldig ersätta de kostnader, som enligt Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes pröfning för kontrollörs inkallande till tjenstgöring möjligen uppstå.

§ 7.

Vill bränvinstillverkare före den allmänna bränningstidens utgång med handteringen upphöra, bör han minst fem dagar förut derom göra

skriftlig annälan hos på stället tjenstgörande kontrollören, hvilken det då åligger att dels lemna tillverkaren bevis att sådan annälan skett, dels ofördröjligen till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande äfvensom vederbörande kronobetjent meddela uppgift om tiden, då i anledning af sådan annälan tillverkningen kommer att upphöra.

Uti bränneri, der tillverkningen sålunda blifvit anmäld att upphöra, må den ej efter den utsatta tiden ega rum utan förnyad annälan, som i § 5 sägs.

§ 8.

Om anmäld bränvinstillverkning ej företages inom fem dagar efter den i annälan uppgifna tid, åligger det bränvinstillverkaren att till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inbetala kontrollörs-arfvodet för hela den tid, hvarunder anmäld bränvinstillverkning icke utöfvats.

Skulle bränvinstillverkning afbrytas utan sådan annälan, som i § 7 omförmäles, eller utan att olyckshändelse, hvarom i § 3 säges, der till varit vållande, och ej inom fem dagar ånyo företagas, åligger det bränvinstillverkaren att jemväl för den tid, hvarunder bränvinstillverkningen sålunda varit inställd, till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inbetala belöpande kontrollörs-arfvodet.

§ 9.

Öfver annälningar och uppgifter, som, enligt §§ 5, 6 och 7, till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inkomma, låte han erforderliga förteckningar, för kontroll och eftersyn, tillställas vederbörande kronobetjente samt öfverkontrollörer och tillsyningsmän.

Kronobetjent skall af förteckning, som honom tillställes, låta inom åtta dagar från emottagandet i sitt distrikt anslå afskrift i sockenstuga eller, der sådan ej finnes, å annat lämpligt ställe i socknen.

§ 10.

Bränvinstillverkning, i sammanhang med pressjästberedning, må af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande kunna medgifvas äfven under tider från den 1 Maj till den 1 Oktober, mot vilkor, som dels i denna förordning äro föreskrifna, dels ock ytterligare af Kongl. Maj:t pröfvas erforderliga.

Art. II.*Om bränvins beskattning och uppläggande på nederlag.*

§ 11.

För bränvin, som inom landet tillverkas, skall erläggas en afgift med åttio öre för hvarje kanna af den normalstyrka, som § 3 bestämmer. Vid utförsel af bränvin, för hvilket nämnda afgift blifvit erlagd, åtnjutes restitution af samma afgift efter hvad i särskild författning är eller varder stadgad.

§ 12.

Oberäknadt den afgift, som i nästföregående § är bestämd, skola i nedannämnda under litt. a och b anförda fall särskilda afgifter erläggas, nemligen:

a) tjugufem öre för hvarje kanna bränvin af normalstyrka, som i sammanhang med pressjästberedning, enligt särskildt nådigt tillstånd, tillverkas under Maj till och med September månader; och

b) tjugufem öre för hvarje kanna bränvin af normalstyrka, hvarmed tillverkningen vid något bränneri öfverstiger den högsta tillverkning, som enligt § 3 tillåten är.

Har åter tillverkningen vid något bränneri icke uppgått till det minsta belopp, som i sistnämnda § är bestämdt eller 200 kannor i medeltal under hvarje tillverkningsdygn, som förflutit från och med det, då bränvinsbränningen, enligt skedd anmälan, skolat begynna, till och med det, hvarunder tillverkare, enligt §§ 3 eller 7, egt att med handteringen upphöra, antingen afverkningen derunder oafbrutet fortgått eller ej; eller har bränvinsbränningen, utan att någon af de i § 3 uppgifna anledningar varit dertill vållande, upphört, förr än minst 3,000 kannor bränvin af normalstyrka blifvit tillverkade, skall jemväl för skilnaden emellan det minsta tillåtna tillverkningsbeloppet och det tillverkade kannetalet erläggas en afgift af tjugufem öre per kanna.

De i denna § bestämda särskilda afgifter skola inom 14 dagar efter tillverkningstidens slut och jemlikt uträkning, som kontrollören

åligger att till bränvinstillverkaren genast aflemna, af denne till landtränteriet inbetalas; börande Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i annat fall låta samma afgifter ofördröjligen utmäta, hvaremellertid det vid bränneriet tillverkade och vid bränningstidens slut kvarvarande bränvinet skall utgöra underpant äfven för dessa afgifters behöriga erläggande.

§ 13.

Bränvinstillverkare vare obetaget att antingen förskottsvis till landtränteriet inbetala den i § 11 bestämda bränvinsskatt, dock icke för mindre än 1,500 kannor hvarje gång, och i mån af tillverkningens fortgång fritt disponera öfver en mot den erlagda skatten svarande myckenhet bränvin, eller ock att upplägga det tillverkade bränvinet på nederlag under offentlig kontroll samt endast i mån af från nederlaget skeende uttag af varan erlägga den derå belöpande afgiften.

Har tillverkare erlagt skatten förskottsvis och landtränteriets qvitto derå till den vid bränneriet anställde kontrollör aflemnat, ege denne, i mån af tillverkningens fortgång samt efter verkställd uppmätning af bränvinet, till tillverkarens fria förfogande utlemna så stort belopp, som mot den förskottsvis erlagda afgiften svarar.

Vid olyckshändelser, som i § 3 sägs, må återbäring beviljas af så stor del af den förskottsvis erlagda afgiften, som ej motsvaras af tillverkad och uppmätt, äfvensom befintligt ouppmätt bränvin. Ansökan derom, åtföljd af undersökningshandlingar om olyckshändelsens tillkomst och förloppet dervid, ingifves till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, hvilken ansökningen pröfvar och sitt beslut Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt underställer.

§ 14.

Det tillverkade bränvinet skall, såvidt afgiften därför icke blifvit i förskott erlagd, uppläggas uti af tillverkaren för ändamålet uteslutande upplåtet, enligt i gällande Ordningsstadga för bränvinsbrännerierna i riket gifna föreskrifter inrättadt, af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande godkänt samt i närheten af bränneriet beläget magasin eller nederlagsrum, försedt med tvänne olika lås, hvilkas nycklar skola förvaras, den ena hos bränvinstillverkaren och den andra hos kontrollören.

Bränvin, som sålunda på nederlag upplägges, skall vara uppmätt och profvad af kontrollören, som öfver antalet kärl samt det uppmätta

innehållet, så till kannetal som styrka, förer journal, i hvilken jemväl dagen för uppmätningen och den påförda skattens belopp noggrant införas; skolande kontrollören förse hvarje kärl med ordningsnummer samt påteckning ej mindre om dagen, då detsamma blifvit å nederlaget upplagdt, än ock om det deri innehållna bränvinets kannetal och styrka.

Tillverkaren eller hans befullmäktigade ombud anteckne i journalen hvarje gång bränvin å nederlaget upplägges sitt erkännande i afseende å mätningen och profningen. Uppstår rörande det uppmätta bränvinets styrka tvist, förfares såsom i § 29 sägs, och resultatet af den verkställda undersökningen införas i journalen.

§ 15.

Vill tillverkare, sedan han med bränvinstillverkningen upphört, fortfarande och utan afgiftens erläggande, bränvinet å nederlagsmagasin vid bränneriet behålla, ege dertill rätt intill den 1:sta Oktober, med vilkor dels att skriftlig anmälan derom hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande göres minst 10 dagar före tillverkningens upphörande, dels att magasinet förblifver under uppsigt af tillsyningsman, som Kongl. Maj:ts Befallningshafvande tillförordnar, samt dels emot erläggande, för hvarje helt tusental kannor bränvin af normalstyrka, som vid tillverkningens upphörande å nederlaget kvarligger, af en nederlagsafgift af Tio Riksdaler, hvilken betalas i sammanhang med öfriga afgifter, då första uttagningen från nederlaget sker. För hvarje förrättning, utöfver en gång i veckan, som dylik tillsyningsman på grund af tillverkarens begäran vid nederlaget verkställer, vare tillverkare pliktig att jemte fri skjuts eller skjutsersättning enligt Ordningsstadgans föreskrift godtgöra tillsyningsmannen med Två Riksdaler.

Om bränneri, der nederlag, hvarom i föregående § säges, finnes, under den allmänna tillverkningstiden ånyo sättes i gång, skall nederlaget i enlighet med föreskrifterna i Ordningsstadgan öfvertagas af den i tjänstgöring inträdande kontrollören; och om, efter den förnyade tillverkningens upphörande, tillverkaren vill låta bränvin å nederlaget kvarligga, ege han dertill rätt, emot iakttagande af ofvan meddelade föreskrifter och erläggande af fastställd nederlagsafgift för det kannetal, hvarmed bränvinet då öfverskjuter det, som vid den förnyade tillverkningens början å nederlaget kvarlåg.

§ 16.

Inträffar minskning, vare sig genom leakage, afdunstning eller olyckshändelse, i det å nederlag vid bränneri upplagda bränvinets kanne-tal eller styrka, skall ändock den i § 11 stadgade afgift erläggas för allt det bränvin, som enligt journalen blifvit å nederlaget upplagdt; dock att, der minskningen, utan egarens vållande, genom olyckshändelse uppkommit, Kongl. Maj:t må kunna medgifva skälig lindring i afgiften.

Å nederlag befintligt bränvin utgör underpant för afgiftens be-höriga erläggande.

Till ytterligare säkerhet för afgiftens utbekommande skall det bränvin, som vid tillverkningens upphörande finnes qvar å nederlaget, vara mot eldskada försäkradt; och åligger i ty fall tillverkaren att, då tillverkningen upphör, visa det sådan försäkring skett för minst tre näst-följande månader till ett värde ej understigande afgiftens belopp, samt att till tillsyningsmannen aflemna försäkringshandlingarne, jemte behörigt bevis att Kronan eger rätt till så stor del af försäkringssumman, som för afgiftens gäldande erfordras; börande, derest försäkringstiden till-ändagar före den förste nästföljande Oktober, försäkringen förnyas. Underlåter tillverkaren att fullgöra hvad sålunda föreskrifvet är, skall tillverkningsafgiften vara genast till gäldande förfallen.

§ 17.

Önskar tillverkaren bränvin ur nederlaget uttaga, göre derom an-mälan hos kontrollören eller tillsyningsmannen, som eger utlemna det belopp, för hvilket tillverkningsafgift blifvit till länets ränteri inbetald; dock endast helt eller hela kärll och för hvarje gång ej mindre än 1,000 kannor af normalstyrka. Dagen för uttagningen och kärllens nummer an-tecknas i journalen, deri ränteriqvittensets datum äfvensom tillverkarens qvitto å det uttagna beloppet skola införas eller bifogas.

Understiger det efter tillverkningens slut å nederlag vid bränneri qvarliggande bränvinet ett belopp af 3,000 kannor, skall bränvinet sed-nast inom 8 dagar från nederlaget på föreskrifvet sätt uttagas och maga-sinet varda utrymdt.

Är nederlagsmagasinet icke utrymdt inom den i § 15 bestämda tid eller understiger det å dylikt magasin qvarliggande beloppet 3,000 kannor, må Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ofördröjligen låta utnäta för sålunda å nederlag qvarliggande bränvin belöpande afgifter.

Art. III.*Om brännvins distillering och rening.*

§ 18.

Vill någon under den tid, då han till brännvins tillverkning är berättigad, distillera brännvin, må sådant ske utan särskild afgift, dock under tillsyn af kontrollör.

§ 19.

Brännvins distillering må dessutom såsom särskild näring under alla tider af året kunna utöfvas med redskap af hvilken storlek och beskaffenhet som helst.

Ansökan om sådan distilleringsrätt å landet göres hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och i stad hos Magistraten, som, då tillstånd dertill meddelas, skall hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande derom genast göra anmälan.

Distillering af brännvin vare ej medgifven från klockan 10 om aftonen näst före sön- eller helgedag till klockan 10 om aftonen å sådan dag

§ 20.

Den, som vunnit rättighet till distillering enligt nästföregående §, skall, minst 14 dagar före hvarje gång, han distillering företager, sådant hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande skriftligen anmäla och uppgifva den tid, hvarunder och det ställe, hvarest han vill distilleringen utöfva, äfvensom distilleringsredskapens beskaffenhet. Öfver sådan anmälan meddele Kongl. Maj:ts Befallningshafvande bevis, innehållande underrättelse om beloppet af de särskilda afgifter, som enligt § 31 skola af distilleringsidkare förskottsvis uti landtränteriet nedsättas.

§ 21.

Kongl. Mynt- och Kontrollverken, Vetenskaps-akademien, Akademierna i Upsala och Lund, Krigshögskolan å Marieberg, Carolinska, Farma-

Farmaceutiska och Teknologiska Institutene, Bergskolan i Filipstad, Veterinärinrättningarne i Stockholm och Skara, så ock samtliga tekniska elementarskolor i riket må för egna behof och apothekare för farmaceutiskt ändamål distillera sprit utan erläggande af afgift och utan den tillsyn, hvarom i föregående §§ säges.

§ 22.

Bränvins rening vare en hvar afgiftsfritt tillåten, då den sker utan eld eller ånga.

Art. IV.*Om tillsyn vid bränvins tillverknings och distillering.*

§ 23.

Vid hvarje bränneri skall, då bränvin der tillverkas eller enligt § 18 distilleras, vara anställd edsvuren kontrollör; och skola, der sådant utan olägenhet ske kan, två eller tre brännerier ställas under uppsigt af en gemensam kontrollör. Denne kontrollör erhåller under tiden af staten arfvode till följande belopp, nemligen:

Vid tillsyn å

1 bränneri.	4 R:dr om dagen.
2 brännerier	6 " " "
3 "	8 " " "

Dessutom erhåller han af bränvinstillverkaren, utan ersättning, kost och ett eget, möbleradt, eldadt och städadt boningsrum å det ställe, der bränvinstillverkningen eller distilleringen utöfvas.

Kontrollör förordnas af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och njuter för sina resor skjuts- och traktamentsersättning enligt gällande Ordningsstadga för brännerierna i riket.

§ 24.

De sålunda anställda kontrollörer lyda i allmänhet under särskildt tillsatte öfverkontrollörer, hvilka skola hålla tillsyn öfver författningens efterlefnad. Öfverkontrollör lyde under Chefen för den vid Kongl. Maj:ts Civil-departement inrättade bränvins-kontroll-byrå. Kontrollör inom län, der öfverkontrollör icke förordnad är, vare ock ställd omedelbart under Chefen för nämnde byrå.

Öfverkontrollörer till erforderligt antal förordnas af Kongl. Maj:t och åtnjuta det arfvode samt den skjuts- och traktamentsersättning, som i Ordningsstadgan är bestämd.

§ 25.

Öfverkontrollörer och kontrollörer ställe sig till noggran efterrättelse de föreskrifter, som i Ordningsstadgan äro meddelade.

Bränvinstillverkare ställe sig derjemte till efterrättelse hvad ofvannämnda Ordningsstadga om hans åligganden innehåller, samt de föreskrifter kontrollören i enlighet med densamma meddelar.

§ 26.

Allt bränvin skall på tillverkningsstället till kannetal af den i § 3 angifna normalstyrka bestämmas på sätt Ordningsstadgan föreskrifver.

Bränvinstillverkaren, som bör om tiden för uppmätningen underättas, eger att dervid sjelf eller genom ombud vara tillstädes, utan att dock förrättningen må för hans uteblifvande inställas. All för uppmätningen behöflig handräckning och redskap skall af bränvinstillverkaren tillhandahållas.

Från det vid uppmätningen erhållna och till normalstyrka reducerade kannetalet afdrages för afdunstning tre procent, hvarefter återstoden utgör det kannetal, efter hvilket stadgade afgifter skola utgå.

§ 27.

Vid den förrättning, som i nästföregående § omförmåles, skall såsom vittne närvara en i orten boende, trovärdig och skrifkunnig person, som

bränvinstillverkning icke utöfvar. Sådant vittne utses i stad af stadsfullmäktige eller, der sådana ej finnas, af allmän Rådstufva, och på landet af kommunalnämnd.

I fall antingen vittne icke väljes eller valdt vittne uteblifver, ege kontrollören att annan lämplig person till vittne kalla.

Vittne bestyrke under edlig förpligtelse riktigheten af kontrollörens protokoll, i hvad det angår de uppgifter, som ligga till grund för bestämmande af bränvinets kannetal.

I afseende på tiden för vittnets närvaro och biträde vid bränneriet ställe sig vittne till efterrättelse hvad Ordningsstadgan derom innehåller och de föreskrifter kontrollören i enlighet med densamma meddelar.

Vid förrättning i bränneri tillkomme vittne i dagtraktamente En Riksdaler femtio öre.

§ 28.

Om för lättad kontroll vid bränvins tillverkning Kongl. Maj:t skulle finna för godt förordna, att särskilda instrument för bestämmande af det tillverkade bränvinets kannetal skola å redskapen anbringas, vare bränvinstillverkare skyldig att på egen bekostnad sådana instrument anskaffa och underhålla.

§ 29.

Uppstår emellan bränvinstillverkare och kontrollör tvist om det till kannetal bestämda bränvinets alkohol-halt, insändes under bådars försegling prof af bränvinet till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, som, efter det sakkunnig person undersökt profvet och skriftligt yttrande derom afgifvet, afgör tvisten genom beslut, som ej öfverklagas må. Den, som tvisten tappar, skall gälda så väl den af undersökningen uppkommande kostnad, som vederpartens utgifter och besvär.

§ 30.

Bränvins tillverkning eller destillering må ej företagas, innan bränneriet blifvit af vederbörande kontrollör besigtigadt och befunnet icke vara annorlunda inrättadt, än Ordningsstadgan medgifver. Sådan be-

sigtning bör anställas, innan tiden för bränvinstillverkningen iufaller. Varder besigtningen af kontrollör fördröjd, förhålles som i Ordningsstadgan föreskrifves. Vid besigtningen skall kontrollören öfver bränneriet upprätta beskrifning i tre exemplar. Dessa skola af honom och bränvinstillverkaren undertecknas. Ett exemplar insändes till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande; och skola kontrollören och bränvinstillverkaren ett hvardera till sig taga.

Då redskap i bränneri ombytes eller förändras, skall kontrollören likaledes, innan bränvinstillverkning eller distillering der företagas må, öfver de verkställda förändringarne upprätta en beskrifning i tre exemplar, hvarmed förfares på enahanda sätt, som ofvan stadgadt är.

§ 31.

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förordne behöfligt antal personer att hafva tillsyn vid distillering, som enligt § 19 utöfvas, och bestämme hvilka distilleringsverk under hvarderas tillsyn ställas må, äfvensom huru mycket tillsyningsman bör i arfvode erhålla för hvarje distilleringsverk, som är under hans uppsigt, hvilket arfvode genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes försorg i behörig ordning utbetalas af de för sådant ändamål utaf distilleringsverkets innehafvare uti landtränteriet insatta medel.

Är distilleringsverk beläget å landet, skall tillsyningsmannen dessutom af verkets innehafvare, utan ersättning, erhålla kost och ett eget, möbleradt, eldadt och städadt boningsrum å det ställe, der distilleringen utöfvas.

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande förordne likaledes behöfligt antal personer att såsom tillsyningsmän distriktvis utöfva tillsyn å de i § 14 omförmälda nederlagsmagasin vid brännerierna under den tid, då bränvinstillverkning derstädes icke eger rum, och bestämme ej mindre de nederlagsmagasin, som sålunda skola stå under hvarje dylik tillsyningsmans kontroll, än det arfvode han därför eger uppbära.

§ 32.

Finner kontrollör eller tillsyningsman vid under hans uppsigt stäldt bränneri, distilleringsverk eller nederlagsmagasin någon olaglighet vara begången, gifve ofördröjligen sådant tillkänna hos allmän åklagare, hvilken har att åtal i laga ordning anställa.

Art. V.

Om ansvar för öfverträdelser af författningens föreskrifter.

§ 33.

Den, som tillverkar bränvin, utan att anmälan dertill skett, eller under tid, då bränvinstillverkning ej är tillåten, gällde den i § 11 stadgade afgift och böte för lönnbränning, första gången ett med afgiften lika belopp och andra gången dubbelt. Den, som andra gången med sådan förbrytelse beträdes, hafve derjemte förverkat rättighet att bränvin tillverka. Skulle han ytterligare blifva dermed beträdd, erlägge afgift enligt nyssnämnde § och böte fyra gånger afgiftens belopp. Missbrukas till oloflig bränvinstillverkning sådan destilleringsrättighet som enligt § 19 utöfvas får, ansvare såsom för lönnbränning, och vare rättigheten förlustig.

Har lönnbränning skett med enkel, omedelbarligen med eld drifven redskap, varde afgiften beräknad efter redskapens afverkningsförmåga, som skall antagas under dygn uppgå till fyra gånger pannans rymd. Kan redskapens storlek icke utrönas, bestämmes afgiften efter hundra kannors tillverkning under dygn. Är tillverkningen utöfvad med mera sammansatt eller medelst ånga drifven redskap, beräknas afgiften för det belopp, som, efter hvad utredas kan, tillverkad blifvit, dock för minst trehundra kannor på dygnet. I begge dessa fall skall afgiften utgå för minst en månad; men har tillverkningen blifvit utöfvad inpå andra månaden, utgöres afgift för två månader, inpå tredje månaden för tre månader o. s. v.

§ 34.

Tillverkar någon bränvin å annat ställe, än han uppgifvit, böte från och med 100 till och med 1,000 R:dr.

§ 35.

Uti de i §§ 33 och 34 omförmälda fall af oloflig bränvinstillverkning vare de vid förbrytelsen nyttjade redskap, det i bränneriet samt

dertill hörande förvaringsrum vid beslagstillfället befintliga bränvin och de kärl, hvori det förvaras, förbrutna. Kan det styrkas, att någon del af bränvinet är lofligen tillverkad, vare dock sådan del icke förbruten.

§ 36.

Den, som vid bränvinstillverkning från beskattning undansuillar något af det bränvin, som tillverkas, eller för sådant ändamål begagnar tillverkningsredskap eller sprithållare med dold öppning eller afledning, hvarigenom bränvin kan lönligen uttagas, eller på något annat sätt försnillar den afgift, som erläggas bör, eller olofligen bryter försegling eller öppnar eller borttager lås, som kontrollör åsatt till förekommande af det tillverkade bränvinets lönligen uttagande, straffes med böter från och med 500 till och med 1,500 R:dr, gälde den afgift, som för det undansuillade bränvinet sig belöper, och hafve förbrutit redskapen, det i bränneriet samt dertill hörande förvaringsrum vid beslagstillfället befintliga bränvin och de kärl, hvori det förvaras.

§ 37.

Till redskap, som enligt §§ 35 eller 36 är förbruten, räknas hvarje i bränneri för kokning, mäsckberedning, jäsning och bränning inrättad redskap äfvensom sprithållare.

§ 38.

Distillerar den bränvin, som till distillering icke är berättigad, eller utöfvas distilleringsrätt, som på § 18 grundad är, under tid, hvarför anmälan till bränvinstillverkning ej skett, eller varder sådan distillering, hvilken enligt § 19 idkas såsom särskild näring, utöfvad under tid, hvarför anmälan till distilleringen ej skett, eller innan afgift, motsvarande bestämdt arfvode åt tillsyningsmannen, blifvit i landtränteriet erlagd; böte den, som distillering sålunda olofligen utöfvar eller olagligen förfar, från och med 100 till och med 1,000 R:dr.

Den, som till distillering, hvilken på grund af § 19 utöfvas, använder redskap af annan beskaffenhet, än han uppgifvit och till begag-

nande hvaraf han är berättigad, böte från och med 20 till och med 200 R:dr.

§ 39.

Öfverträder bränvinstillverkare det förbud, som i mom. 5 af § 3 gifvet är mot bränvinstillverkning eller mäsckberedning, böte för hvarje gång sådant sker från och med 20 till och med 200 R:dr.

Verkställes annat till bränneri hörande arbete, utom tillsyn vid malt- eller jästberedning, mellan klockan 8 på morgonen och klockan 5 om aftonen å sön- eller helgedag, eller öfverträdes förbud, som i mom. 3 § 19 gifvet är, böte bränvinstillverkare eller distilleringsidkare från och med 5 R:dr till och med 50 R:dr.

§ 40.

För öfverträdelse af hvad i § 25 och § 26 mom. 2 angående bränvinstillverkare stadgas vare ansvaret böter från och med 20 till och med 200 R:dr.

§ 41.

Vägrar man den, som med afseende å förbrytelser mot denna författning eger undersökning anställa, tillträde till rum eller byggnad, der, enligt § 55 undersökning ske må, böte från och med 100 till och med 1,000 R:dr.

§ 42.

När förbrytelse mot denna författning åtalas, ansvare bränvinstillverkare eller distilleringsidkare för hustrus, barns, tjenstefolks och vid bränneriet anställdes arbetares gerningar, ifall bötesansvar eller förlust af redskap eller tillverkad vara eller kärl, hvori den förvaras, ifrågakommer, derest icke omständigheterna göra sannolikt att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja.

Redskap, tillverkad vara och kärl, hvori den förvaras, skola, fastän bränvinstillverkaren icke är egare deraf, förbrutna dömas, när förbrytelse, som sådan påföljd medförer, är begången af bränneriets arrendator eller föreståndare eller ock efter arrendatorns eller föreståndarens föreskrift.

Då förbrytelse, som enligt denna förordning medförer förlust af redskap, tillverkad vara eller kärl, hvori den förvaras, blifvit begången af annan än dessas egare, och denne sednare finnes vara berättigad att den behålla, skall den brottslige utgifva redskapens, varans eller kärlets värde.

§ 43.

Bränvinstillverkare eller destilleringsädkare, som åt den vid hans bränneri anställde kontrollör eller tillsyningsman såsom gåfva något gifver eller erbjuder, böte från och med 20 till och med 200 R:dr. Kontrollör eller tillsyningsman, som gåfvan emottager, vare lika ansvar underkastad och miste derjemte befattningen.

§ 44.

Skulle brännerikontrollör eller den, hvilken tillsyn vid destilleringsverk eller nederlag åligger, eller den, hvilken är tjenstepliktig att förbrytelser mot denna författning åtala, sjelf beträdas med oloflig bränvinstillverkning eller destillering, eller att hafva främjat sådan förbrytelse eller tillverkares försnillning af den afgift han erlægga bör; varde dömd till fängelse eller straffarbete från och med sex månader till och med två år.

Visar någon, hvilken det åligger att tillsyn vid bränneri eller destilleringsverk hålla, eller förbrytelse mot denna författning åtala, försummelse eller vårdslöshet i dessa åligganden; varde antingen för alltid eller under viss tid från tjänsten eller befattningen skild eller ock fälld till högst 200 R:dr böter.

§ 45.

Varder till utrönande af förbrytelse mot denna författning undersökning hos någon anställd emellan klockan 9 om aftonen och klockan 5 om

5 om morgonen men sådan förbrytelse ej upptäckt; böte förrättningsmannen från och med 5 till och med 50 R:dr, der han ej finnes hafva till undersökningen giltig anledning haft.

§ 46.

Varder vid undersökning eller i anledning deraf förrättningsmannen våldförd eller föröfvar han sjelf våld i oträngdt mål; gånge dermed efter allmän lag.

§ 47.

Böter, som efter denna förordning ådömda äro, skola, om tillgång till deras gäldande brister, förvandlas enligt allmän strafflag.

§ 48.

Då bränvinstillverkningsafgift jemte böter enligt denna förordning ådömda blifvit, må, der tillgång till afgiften eller någon del deraf saknas, böterna ej kunna med penningar gäldas, utan skall den sakfällde i stället undergå motsvarande förvandlingsstraff.

§ 49.

Af böter, som enligt denna författning ådömas, samt värdet af bränneriredskap och annan egendom, som förbruten anses, tillfaller två-tredjedelar åklagaren och en tredjedel den stads eller sockens fattigkassa, hvori den åtalade förbrytelsen är begången. Finnes särskild angifvare tage han hälften af åklagarens andel.

Efter annälan af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande kommer att på Kongl. Maj:ts nådiga pröfning bero, huruvida i något fall åklagare eller tillsyningsman för ådagalagdt nit vid efterspanande och beifrande af förbrytelse mot denna författning gjort sig förtjent af någon särskild uppmuntran utöfver honom möjligen tillkommande andel i ådömda böter samt redskap eller annat förbrutet gods.

Art. VI.*Föreskrifter i afseende å författningens verkställighet.*

§ 50.

Kongl. Maj:ts Befallningshafvande hälle allvarlig hand öfver iakttagande af hvad i denna författning stadgadt är.

§ 51.

Lands- och Stadsfiskaler, Krono-, Stads- och Polisbetjente samt de personer, hvilka särskildt förordnas att vaka öfver denna författnings efterlefnad, åligge att förbrytelser mot densamma åtala.

I öfrigt eger en hvar rättighet att för sådana förbrytelser anställa åtal, dock ej barn mot föräldrar eller tjenstehjon, så länge de i tjensten äro, mot husbondefolk.

Då åtal anställes af annan person än den, som i mom. 1 af denna § nämnd är, gifve han sin talan allmän åklagare tillkänna så tidigt att denne må kunna målets utförande öfvervara.

§ 52.

Kommunalnämnd å landet och vederbörande kommunalmyndighet i stad böra egna synnerlig uppmärksamhet deråt att förbrytelser mot denna förordning varda till åtal angifna.

Tillträde till bränneri må derföre ej förvägras dessa myndigheter eller den ledamot, de bland sig utse att öfver bränneriet tillsyn hafva.

§ 53.

De i § 51 mom. 1 omförmälda allmänna åklagare och tillsyningsmän ega anställa undersökning af förbrytelser mot denna författning äfvensom att verkställa beslag.

§ 54.

Den, som förrättar undersökning, bör för att tillgodonjuta det skydd, honom dervid lagligen tillkommer, vid förrättningen på sig synbart bära påbudet tjenstetecken eller, innan förrättningen företages, fullmakt eller förordnande uppvisa.

I orten boende eller känd krono- eller stadsbetjent vare likväl frikallad från skyldighet att sin behörighet sålunda styrka.

§ 55.

Undersökning må alla tider på dygnet anställas i bränneri, kök, brygg- och bagarstuga, så ock i annat rum eller byggnad, som kan begagnas för bränvins tillverkning eller destillering.

Då vid undersökning någon förbrytelse ej upptäckes, vare för undersökningens anställande förrättningsmannen icke underkastad ansvar, så vida ej undersökningen blifvit företagen emellan klockan 9 om aftonen och klockan 5 om morgonen. I sådant fall gånge som i § 45 sagdt är.

§ 56.

Beslag skall göras i två vittnens närvaro. Innehafvare af hvad i beslag tages eller, i hans frånvaro hans ombud på stället eller någon af hans husfolk, skall om beslaget förut tillsägas.

§ 57.

Då beslag sker hos den, som är berättigad att tillverka bränvin och sig dertill behörigen anmält, må hvarken panna utbrytas, ej heller någon del af tillverkningsredskapen honom fråntagas, eller han från tillverkningens fortsättande hindras, innan förste domstol i målet dömt redskapen förbruten. Härifrån undantagas de fall,

1:o då tillverkare från beskattning undansnillar något af det tillverkade bränvinet;

2:o då för sådant ändamål begagnas tillverkningsredskap eller sprithållare med dold öppning eller afledning, hvarigenom bränvin kan lönligen uttagas;

3:o då tillverkare bryter försegling eller öppnar eller borttager lås, som kontrollör åsatt till förekommande af det tillverkade bränvinets lönliga uttagande.

§ 58.

Redskap, som i beslag tages, skall, till förekommande af dess utbyte mot annan, af beslagaren med särskild stämpel utmärkas, der ej redskapen vid beslaget egaren fräntages, i hvilket fall den skall i allmänt förvar sättas.

§ 59.

Vid beslag skall till säkerhet för de böter, som ådömas kunna, det i bränneriet och dertill hörande förvaringsrum befintliga, lofligen tillverkade bränvin i förvar tagas.

FÖRSLAG

till

Förordning angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker.

§ 10.

De i § 7

förkorta.

Uppstår i stad fråga om öfverlåtande å bolag af all den utskänkning af bränvin, hvilken eljest skall, enligt nästföregående moment, å

auktion utbjudas, må magistraten, genom i god tid förut utfärdad offentlig kungörelse, inom viss utsatt tid infordra skriftliga anbud å sådan utskänkning. Inkomna anbud — — — — — stadgadt är.

§ 23.

Vid läger — — — — —
— — — — — derom gjort anmälan.

Rättighet till utskänkning å passagerarefartyg sökes hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i det län, hvarest fartygets rederi har sitt hufvudsäte.

Agiften — — — — —
— — — — — uppbördsmän.

Då — — — — —
— — — — — skattskrifvare.

§ 26.

Minuthandel — — — — —
— — — — — förordna.

Skulle anledning — — — — —
— — — — — föreskrift.

Förekomma å gästgifveri eller annat utskänkingsställe vid särskilda tillfällen oordningar af den art, att innehafvaren af utskänkingsrättigheten icke kan anses fortfarande ega den för rättighetens utöfvande erforderliga frejd, ordentlighet eller öfriga egenskaper, eller har någon af de enligt § 23 meddelade utskänkingsrättigheter visat sig föranleda störande oordningar, må Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, på anmälan i stad af magistrat eller stadsfullmäktige och å landet af kommunalnämnd, ega att utskänkingsrättigheten inskränka, indraga eller innehafvaren derifrån skilja; dock vare — — — — —
— — — — — ej utöfvats.